

derfor ud fra, at en saadan Erfaring vil blive gjort, og at, hvad der her vedtages og opføres paa Finansloven, vil blive bragt til Udførelse, saa at man derigennem kan indvinde virkelig Erfaring om, hvilke Indtægter denne Konto vil kunne give. — Nr. 132 og 133 give mig ingen Anledning til Udtalelser, da Udvalget der kan henholde sig til de Motiver, som findes i Ministeriets Skrivelse. Det angaar, som ærede Medlemmer kunne se, ganske smaa Understøttelser til et Par Tidsskrifter. — Nr. 134 angaar Rægtelse af et Understøttelsesbeløb til Arkivsekretær Thijet. Det er et Beløb, som har været givet ekstraordinært og staaet paa Finansloven, jeg tror i 9 Aar. Da det er givet som midlertidigt Tilskud til vedkommende, og det oprindelig ikke har været Meningen, at det skulde være i al Fremtid, foreslaar Finansudvalget i Aar at stryge Beløbet. — Der har været afholdt et Samraad om Rejsebevillinger til Lærere og Lærerinder, som jeg ganske kort skal omtale. Som ærede Medlemmer maaske have lagt Mærke til, blev der i denne Sommer i Bladene ført stærke Anker over Uddelingen af disse Rejseunderstøttelser. Det var navnlig fra Lærernes Side, disse Anker kom frem. Der blev sagt, at disse Understøttelser bleve tilagte lutter Latinskolelærere og Højskolelærere, kort sagt, Lærere fra de højere Skoler, medens Almueskolelærerne derimod ikke kom videre i Betragtning. Udvalget har i Anledning af disse Anker haft Samraad med den højtærede Minister. Af dette Samraad fremgaar det, at den højtærede Minister ikke principielt stiller sig paa det Standpunkt, at Almueskolelærerne ikke kunne faa Rejseunderstøttelse. Naar de i øvrigt opfyldte de Fordringer, der forlanges for at komme i Betragtning, kunne de lige saa vel som de højere Skolers Lærere komme med; men Betingelsen er væsentlig den, at Understøttelserne skulle anvendes til Uddannelse i Sprog, og det er sproglige Studier, som skulle være Anledningen til disse Understøttelser. Desuden oplyser den højtærede Minister, at det egentlig kun var ganske faa Ansøgere blandt Almueskolens Lærere, der havde meldt sig. — De to følgende Endringsforslag angaaende Udvidelse af Portnerboligen ved Kunststudstillingsbygningen og Vedligeholdelse af den ny Kunst-

musæumsbygning give mig ikke Anledning til Omtale. — Jeg gaar dernæst over til Afdelingen under § 26, som jo nærmest hører sammen med dette Affnit. Der maa jeg først omtale en Beretning, som findes i Betænkningen under Nr. 205. Som ærede Medlemmer ville vide, forelaa der i sin Tid et Andragende fra en hel Kreds af Mænd her i Landet, som særligt interesserede sig for vore Oldtidsmindesmærker, om i en længere Aarrække, 10 Aar f. Eks., at yde en større Understøttelse til Undersøgelser af Fortidslevninger trindt omkring i Landet. Til dette Andragende blev der fra Ministeriets og Rigsdagens Side taget saa meget Hensyn, at der blev bevilget og nu i 3 Aar har været bevilget et Beløb til disse Undersøgelser. Nationalmuseet beretter nu, at disse Bevillinger have gjort overordentlig megen Nytte. Der siges i denne Indberetning: „Det tør udtales, at den nationale Oldtidsforskning, dersom Bevillingen kan ventes bevaret for det oprindelig angivne Aaremaal, vil i dette Tidsrum gøre et saa betydeligt Skridt fremad som ingen Sinde tidligere i Løbet af en meget længere Periode.“ Det synes altsaa, som om denne Bevilling har gjort betydelig Gavn i de 3 Aar, den har været tilstaaet, men nu klages der over, at man naar den tilstaaes et Aar ad Gangen, aldrig ved, hvor snart den kan høre op. Der er ingen Stabilitet, saa at der ikke vil kunne arbejdes sikkert, og derfor ønsker man den fast paa 3 Aar. Dette er Udvalget gaaet ind paa. — Endvidere maa jeg omtale et Samraad, som staaar anført i Betænkningen under Nr. 206 om et midlertidigt Tilskud til Skolefondene til Lønningstillæg til Skolelærere og Lærerinder. Jeg tror ikke, at jeg her behøver videre at udvikle, hvorledes Forholdene ere. Udvalget har søgt Samraad for at erfare, om den højtærede Minister kunde gaa ind paa yderligere Forhøjelse af de omhandlede Lønningstillæg. Det viste sig da, at den højtærede Minister havde den Formening, at det vilde være rettest først at se, hvorledes det gik med Skolelovsforslaget, hvorledes Skolelovsudvalget og det høje Ting og det høje Ting her oven over stillede sig til dette Lovforslag. Ministeren havde nogen Frygt for, at man, hvis man nu gik til en Forhøjelse paa Finansloven af dette Statsbidrag,